

Robert Šalanda O potlesku

1/7—26/9/2021
GAVU Cheb

vernisaž
30/6 v 17.00

Robert Šalanda si během svého dvacetiletého působení na umělecké scéně vytříbil svébytný jazyk pracující s prvky precizně komponované abstrakce, jazykovými hříčkami, opakováním a vrstvením rozličných symbolů, jejich vyprázdňeností i plností, banalitou i duchapřítomností. Jeho malby a prostorové kompozice jsou sofistikovaným systémem, v němž jako by se nedalo (nebo nebylo dovoleno) šlápnout vedle. Vše je na svém místě; i chyba má v rámci celkového uspořádání svůj opodstatněný prostor. Z takové pozice není snadné vykročit jinam, stranou, dál. Možná to ani není úplně žádoucí, a řada umělkyní a umělců také ve svém ověřeném poli po nějaké době už zůstane. Domnívám se, že to se Robertovi přece jen nechce a že aktuální výstava sice vychází ze všech výše zmíněných principů, ale zároveň v různých ohledech přesahuje autorovy komfortní zóny do sfér, které jsou osobnější, poněkud nejistější, a tím v mnohém podnětější.

„Příběh o červené karkulce je krutý. Máme ho ale rádi,“ píše Robert ve svých poznámkách k aktuální práci. Dominantou výstavy je ozubený úsměv na zeleném poli – tak trochu pohádkový, tak trochu děsivý, tak trochu inspirovaný dceřiným dětským leporelem. Táta najednou není jen „pan velký umělec“, pedagog na vysoké umělecké škole: taky staví dům a musí domů za dětmi a ve skulinách času vyhrazených na soustředěnou práci v ateliéru se najednou objevuje ještě jiný typ přímocarosti, obav, velkorysosti a sklíčenosti než v jeho dřívějším díle. Výstava připravená specificky pro prostory Galerie výtvarného umění v Chebu je mnohdy až scénografickou

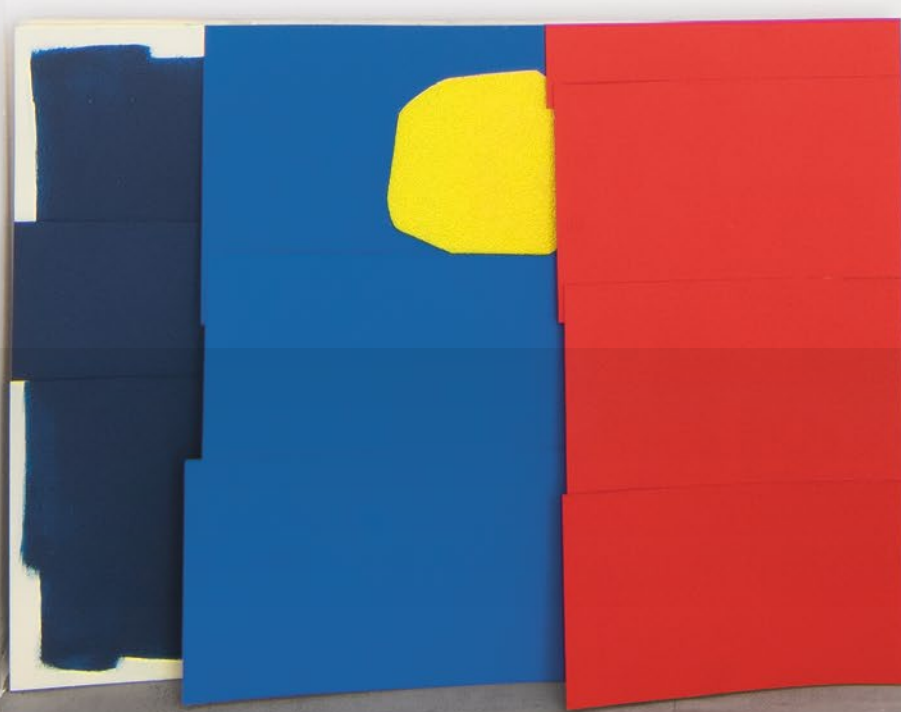
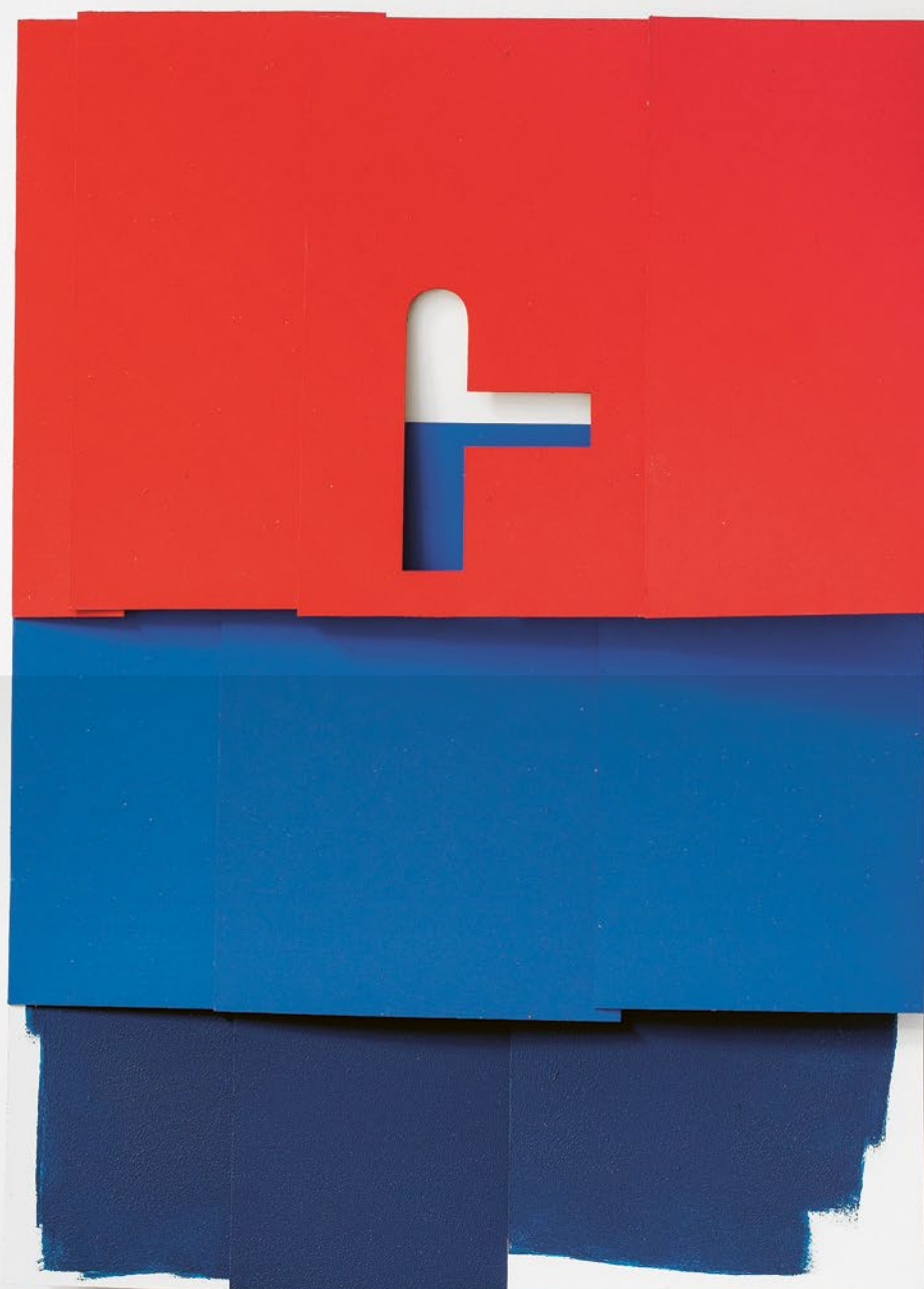
procházkou vnitřní i vnější krajinou plnou Robertových oblíbených narážek a hříček s novým nádechem. Je „o potlesku“, nicméně není jasné, zda se už tleskalo nebo se na potlesk teprve čeká, kdo si jej vlastně zasloužil a při jaké příležitosti, zda to byl potlesk upřímný nebo pouze zdvořilostní. Potlesk je vlastně jen abstraktní zvuková kulisa, která něco uzavírá nebo předjímá; podobně jako pohozené transparenty, jež jako by v galerijní „předsíni“ zbyly po jakési demonstraci nebo na ni teprve čekaly, anebo sekera, jež něco (pomyslně) rozsekne či nechá být a stane se pouhou dekorací. Minulost má přítom stejný status jako budoucnost. Prostě tady není – existuje jen potenciálně. Přítomnost zase funguje podobně jako průsečík různých protikladů, které autora zajímají, ať už je to dobro a zlo, vážnost a banalita, nebo centrum a periferie. Celá instalace se rozkládá okolo jakéhosi časo-prostorovo-ideového středu a divačky a diváky vtahuje do svých jednoduchých i komplikovaných příběhů.

„Jako v předsíni, kdy přicházíme na návštěvu a jsme opoždění. Díváme se na botník, na papuče, které jsou rozebrané. Na válejší se boty, kabáty na věšáku a pohráváme si s představou, co je či,“ píše dál Robert. Z takového výchozího bodu můžeme vlastně pochopit ledacos. Můžeme ztrácet čas obavami, že jsme o něco přišli, nebo si prostor důkladně prohlédnout a přemýšlet, co s čím souvisí a jaký to má smysl jako celek. Anebo v něm jen tak být, chvíli, bezcílne. Podobně lze uvažovat i o výstavě „O potlesku“ – přistoupit na její výzvy, mírně se ztratit v čase a najít společná témata s autorem, který nás tentokrát pustil o něco blíž k sobě.

The exhibition, designed specifically for the spaces of the Fine Arts Gallery in Cheb, is in most cases a staged wandering through both inner and outer landscapes, densely inhabited by Robert's favorite allusions and puns with new air. It is "about applause". But no one knows whether people had already applauded or whether the applause is yet to come. It is equally unknown who deserved it and for what and whether the applause was sincere or merely courtesy. Applause is just an abstract acoustic background that either closes or anticipates something, similarly to the banners left behind and scattered in the gallery "hallway" after a demonstration or still waiting for it. Or to an ax that (imaginarily) chops something or lets it go to become mere decoration. At the same time, the past has the same status as the future. It is simply absent and exists just potentially. The present, in contrast, works as a point of intersection of various opposites that interest the author – whether it is the good and evil, the serious and the banal, or the center and periphery. The installation stretches around time, a spatial and ideological center, and pulls viewers into narratives that can be simple or complex.

Karina Kottová

Robert Šalanda, O potlesku
Kurátorka: Karina Kottová
GAVU Cheb, Malá galerie
1. 7.–26. 9. 2021

Galerie výtvarného umění v Chebu
příspěvková organizace Karlovarského kraje
nám. Krále Jiřího z Poděbrad 16, 350 02 Cheb
info@gavu.cz, +420 354 422 450

Otevřeno:
út–ne 10.00–17.00